

SAMOBORSKI LIST

Glasilo za lokalne interese.

God. XIII.

U Samoboru, 15. lipnja 1918.

Br. 12.

"Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — PRETPLATA na pol godine za domaću K 350, vanjsku K 350, a inozemstvo

Uprava i redateljstvo nalazi se
TRG LEOPOLDA SALVATORA br. 3
(telefona 2. Šek.)

OGLAŠE prima uprava prema cijelini. Za oglašu, koji se vide putem uvršćuju, daje se zadatak popust. Nukopisi se ne vraćaju.

Općinsko gospodarstvo.

U djelokrug općinskih poslova spada među ostalim i briga općine, da se skrbi što bolje oko svoga gospodarstva. To izjavom propisuje i općinski zakon u svome § 26. Tamo se kaže: Uz daravni djelokrug spada uprava općinske imovine i sve ono, što se neposredno tiče općine. Među ovo spada naročito:

"Uprava svekolikega općinskoga imutka i skrb, da se taj u svojoj cijelosti izdrži, te da se iz njega proizvede što moguće veći dohodak i korist po općini."

Zakon je potom stavio u dužnost općini jedan važan zadatak, o kojem zapravo ovaj život same općine i njezin napredak. — Razumije se, gdje je imutak općine malen ili neznatan, da je tu manje brige i skrb, a gdje je veći i znatniji, da mu treba posvetiti ozbiljno i neprekidno sticanje, da ovaj imutak ne stoji kao jedan mrtvi kapital, nego da donese probiti općini i okolicu na taj način cijelo općinsko kućanstvo. Čim bude veće nastojanje općine, da njezina zemlja odbaci veću dobit, stiže će biti više odterećen proračun, a potom i smanjeni postotak općinskoga nameta.

Bacimo sada pogled na imutak samoborske općine i primijenimo ove principe na naš Samobor, da vidimo, kako je kod nas, i uz to je naša općina moguća, da iz svoga zemljiste izbaci znatniju korist.

Samobor ima veliki kompleks oranica i sjesokoča. Te bi prema valičnim posjeda, izvrsnom položaju i svojoj blizini mogli donijeti upravo krasan dokodak općini, tako, da bi i

te kako izbjajale te brojke među ostalim prihodima općine. No što je krivaja, da ipak mi od svoga velikoga posjeda nemamo razmjerno gotovo nikake ili vrlo male koristi? Krivaja je samo u tome, što se dosad nije posvećivala potrebna pažnja i skrb za rentabilitet ovih naših oraniča i sjesokoča. Mi čemo ostali daleko od osobnosti, mi se ovaj put ne kamo ni na koga obririti, nama je same do svaki i poboljšanja današnjih prihoda općinskoga gospodarstva.

Nikad se nije pravo gledalo, da se zemljista privodu boljoj plodovitoći, nego se ovaj posao od godine do godine odgadja. To je bio valjda i glavni uzrok — da o drugima ne govorimo — što se svake godine postizala mala i posev nezadna zakuplja. Da nas se ne bi krivo sasudjio, moramo reći u dokaz, da u isto vrijeme, dok su općinske sjenokoste denosile ovako malu korist, zakupljana na posjedu privatnik vlasnika iznosila daleko veće svote. Držimo, da je bila i još jedna pogrješka u postupaju vrijeme učinjena a to je, što su izdane opć. sjenokoste ne na jednu, nego na tri godine. Ne čemo reći, da su dotičnoga načelnika vedile kod toga kakve nastrane misli, ali je vrijeme pokazalo da je zakup na tri godine svakako promolio svoju svrhu. Time nije ni najmanje slabo čen posao općine ali je ova uistina zahteo izgubila na svojem prihodu.

Što nas je među ostalim pozvalo na ovaj članak? To je bila nadnevna dražba trave na opć. livadama. — Uz načelnika našli su se endje i dva naša gospodara, trg. odbornika Milan Šeštaric i Antun Filipc. Zanimanje je bilo vrlo živahno, dražbovateљa velik broj. A postignut je važan rezultat.

Dakako u obim knjižicama nalaze se samo tekstovi pjesama, napjevi ne.

Nakon potajne analize tiju pjesama tvrdi Barle: 1. sve pjesme nijesu od Krajačevića, osobito ne božićne; 2. pjesme su slabe pjesničke vrijednosti, većim su dijelom prijevod latinskih; 3. Krajačević je malo odviše rigorozan držeći narodne pjesme za pogane, lotrene i nečiste i hodočišća iskorijeniti te pjesme pa narodu narinuti da i izvan crkve pjeva nabožne pjesme; 4. Krajačević je jednostavno narodnim napjevima podmetnuo tekst nabožnog sadržaja a to je baš zlo, jer crkvena glazba treba da se kloni svega onog što je svjetovno. Nakon što je nadjena "Pavilinska pjesmarica" iz g. 1644. znade se i za napjevne pjesme.

Ovo su eto prvi spomenici i najstarija vrela za našu hrvatsku pučku crkvenu popijevku. Ti spomenici dokazuju, da smo Hrvati i u doba onih sličnih ratova borili se kulturnim radom. Iz njih se vidi, da smo i u pogledu glazbe, naročito crkvene, bili u koju osliku prosvjetljenujuši svu Evropu. Ako i ne-

Livade su odbacile još jedanput tollku svetu kao lani. Istina, da su tomu pridonijele ratne prilike, ali je istina i to, da bi ova livade i u mirno doba odbacile lijepu dobit za općinu, kada bi se one racionalno izdržavale.

Spominjemo, da su samo na tim livadama u površini od neko 15 sati denosile općini 10.458 K, što nije nikakva malokvant za općinu, koja ima tako slabe prihode.

Ovo smo samo naveli kao primjer, pa da nam on bude ozbiljnom posuzom, da svojim zemljistima posvećujemo obudaju veću skrb nego smo doseli; da nastojimo svojki oke njihovoga poboljšanja i jačanja prihodne snage. Onda će nam ova zemljista razmjerno uviđek donositi policijsku dobit.

Nala zemljista treba da budu obudjena ne metav kapital, nego jedan jako vrlo općinskoga prihoda, kako je to i naravno, gdje vidimo danas, da se svuda dobro ispljava zemlja, i da donosi obilan plod onama, koji se godimice skrb oke njenog racionalnog izdržavanja i koji je ne napušta ni u jedan čas.

Općinski odborak.

Slobodni grad Samobor.

U poslijednjem broju spomenuo sam Samobor kao slobodni grad, sada ću nastojati, da resljavim svoje nazore o tome. Zastupam te mišljenje vez kroz deset godina i moje je uvjerenje, da bi Samobor samo onda mogao sigurnim napreduvom dalje, bude li proglašen slobodnim gradom.

Nicem u tome nikakvi stručnjaci, na kojim ću ovo biti mišljen, to je svakom čovjeku slobodno. Prvo je naše historijske prave,

maju te stvari osobite glazbene vrijednosti ipak su spomena vrijedne, dokaz su našeg rada, naše kulture.

Daleko važnije vrlo za našu crkvenu pjesmu pjesmu jest "Pavilinska pjesmarica" iz g. 1644. Janko Barle našao je tu rukopisnu knjižicu u našoj sveučilišnoj biblioteci i napisao o njoj oveću raspravu u "Sv. Cecilijs" god. 1916. svezak I.—VI. i g. 1917. svezak I.—VI. Rasprava je otisnuta i u posebnoj knjižici 1913. (39 stampanih stranica.)

Barle je pjesmaricu kritički prikazao, analizirao je i doneso sve tekstove i napjeve svih hrvatskih pjesama prema modernim normama. Neću ovdje pobliže govoriti o toj pjesmarici. Koga zanima stvar potajne neka si pročita spomenutu raspravu. Nepoznat ću samo glazbene stvari.

Barle tvrdi da je pisar te pjesmarice bio glazbeni čovjek, jer je korektno pisao tonalne note. Sam valjda nije skladao te napjeve, već je iz raznih kontakta prikupio pjesme, koje su se onda pjevale po pavilinskim sunčevima a i drugim crkvama naše domovine,

Hrvat-pučka crkvena popijevka.

Pisac: Milivoj Žjelješ.
(Kastav).

Daljnje vrlo za povijest naše hrvatske pučke crkvene popijevke jesu pjesme O. Nikole Krajačevića. Janko Barle našao je u knjižnici naše akademije djelce: "Molitvene knysicze", koje je štampano u Požunu g. 1640. Prikaz loga djelca iznosi Barle u "Sv. Cecilijs" 1915. u I. i 2. svesku. To je molitvenik, koga je sastavio Isusovac O. Nikola Krajačević. Taj je Krajačević bio najprije svjetovni svećenik, kasnije kanonik zagrebački, nakon toga je otišao u Isusovacki red. Umro je u Zagrebu 1653.

U predgovoru molitvenika kaže Krajačević, da se dio na pjevanje nabožnih pjesama, da iskorijeni u hrvatskom narodu razne pučke ljubavne pjesme — pogane, lotrene, nečiste kako on to kaže. Većina je tih pjesama, ponovno štampana u "Sveti evangeliomi", što je bio iskaz u Oratu 1651. zagrebački biskup Petar Petrellić.

Gospodin brijesnik Cop, napisao je već prije 18 godina jednu predstavku u sabor, te je izvadio razne podatke iz povelja i starih spisa, a ja ču se sa njegovom dozvolom time poslužiti. Poveljom kralja Bele IV. od god. 1242 podignut je Samobor sa slob. trgovštice i dobio time isto pravo slobodnih kralj. gradova. Stajao je pod sudbenošću svog slobodnog magistrata u svih političkih i sudbencih, koli gradjanskih kao i kaznenih pravnih posala, te se je nesadovljiva stranka presudom trgovinskog suca, u stanovitim slučajevima, mogla pritužiti same neposredno na kralja. Imao je i pravo osude sa smrt „Jus gladi“.

Kasnije promjene ustava uplivale su na preustrojstvo privilegovanih gradova i trgovštice, nu u kolu ovih ostao je Samobor do god. 1848 tamostalni municipij podređen neposredno vlasti.

I početje 1848. imao je Samobor kao i svi ostali gradovi, osim Zagreba i Osijeka, uređen magistrat po banjskoj naredbi od 19. kolovoza 1851, kao političko upravna oblast i molba.

Na 26. prosinca 1867. bio je opet priznato od kraljev. namjestništva. Zatim članicom od 30. skupštine zagrebačke županije od 23. veljače 1868 opet naposeb usporedjen sa magistratom selskim priznavajući mu podjedno cijelokrug upravne oblasti i molbu poput bivših županijskih kotarskih sudova i njegovu neposrednu podređenost županiji.

Takove uređenje trgovinskog poglavarstva, kao upravne oblasti i molbe trajalo je sve do g. 1875, kad je selskička vlast od pisem od 26. veljače uporabom banske naredbe, Isbor nadzornika neposredno u vlastitom djelokrugu potvrdila, te po povjereniku žup. oblasti zapričešći daia. Samobor nije dakle spadao pod udar enda već 5 godina u izjeposti stojadeg zakonskog članka XVI 1870 o uređenju općine i trgovštice.

Na 15. studenoga 1874. donesen zaken o ustroju političke uprave u kraljevini Hrvatskoj i Slavoniji, nije niti jednom ustanovom preinadio banuku naredbu od 19. kolovoza 1851, za upravljanje općinskih posala trgovinskih „magistrata“, jer je ova naredba stajala u cijelosti do 22. siječnja 1881. kada je donesen novi zakon o ustroju gradskih općina.

Bit će da je rabio i starije zbirke. Rukopis je pisan u užoj Hrvatskoj, u jednom pavilionskom samostanu, valjda u Lepoglavi. Ova pjesmarica dokazuje, da je postojao vez i u crkvenoj pjesmi između naše domovine i srednje Evrope, ponajprije Njemačke. Ima ovdje pjesama, koje su i po tekstu i napjevu uzele iz sredovječne himnologije. To im ne umanjuje vrijednost, već naprotiv dokazuje, da smo i u ono burno vrijeme radovali bavili se kulturnim radom i buduo pratili savremene tečevine drugih naroda. Još je jedna vrijednost ove pjesmarice a to je ta, što su pjesme u njoj ritmizovane, dok u „Cithare“ nisu. Vrijednost je dakle ove pjesmarice velika.

Barje je objelodano 42 pjesme. Svaku analizira i ispordeže sa „Citharam“. 15 je pjesama bez napjeva, 12 ih je uzeto iz sredovječne latinske himnologije, 21 se nalazi u svim tri izdanja „Cithare“ a 23 se nalaze prvi put u ovoj pjesmarici. I u ovoj pjesmarici vidi se utjecaj rimskog korala i svjetovne narodne pjesme. Svakojako je dragocjen prilog za razvoj naše pučke crkvene pjesme, na koji se mora obazirati i ugledati.

(Continuitate)

Tako je naš Samobor vršio svoje pravo poput svih „municipija“ punih 100 godina, dok mu nije to pravo god. 1881 ukinuto.

God. 1902 bio je opet stavljen uplit zem. vlaste na trgovinsko zastupstvo, dall je voljne, da se proglaši gradom. Na žalost ondašnje zastupstvo, usta sve negovaranje, odbilo je to pitanje i Samobor je ostao i nadalje obična selска općina sa štěpim naslovom „slob. kr. povilj. trgovštice“. Tek kasnije doba počelo se uvidjati, da je bila učinjena pogriješka, mu to se više ispraviti nije dalo.

Danas je opet došao čas, gdje se to može postignuti jer se radi o promjeni općinskog i gradskog zakona koji ide a tim, da se autonomiju proširi i da se ukine ovo represivo za uprave koja sada vlast.

Mnogi kažu, da nije potrebno, da budemo gradom jer će se općinam prodiriti autonomija, nu ja kažem, da će se i gradovima još više prodiriti, a onda je uvjek bolje, da se uzme ono što je više vrijedno nego ono što je manje vrijedno.

Samobor je bio 700 godina slobodan „municipij“, a zašto, da si to pravo ne pridržimo i da ne uzmemu slobodu koja nam budi moža.

M. K.

Protiv tuberkuloze.

U Hrvatskoj i Slavoniji umire godišnje oko 10.000 ljudi od tuberkuloze, to znači, da na 10.000 ljudi dolazi 40 slučajeva smrti od tuberkuloze.

U Njemačkoj dolazio je godine 1885. na 10.000 ljudi 31 smrtni slučaj, a godine 1913. oko 15 slučajeva. U ostalim kulturnim zemljama, naročito u Švedskoj, Norveškoj i Danskoj spao je broj smrtni i ispod 15 na 10.000, ali se je to moglo postići samo velikim žrtvama, borbom (proti koj zaraznoj bolesti) u kojoj se učestvovao čitavo društvo, čitav narod. Iz gornjih brojeva vidi se kako je velik mortalitet od tuberkuloze kod nas, a taj će se broj učinjeti ratnih prilika bezuvjetno još povećati, budući da mnogi, koji pod normalnim prilikama ne bi toj bolesti bili podlegli, porodi ratnih nezgodama, nedostatne prehrane nastradati.

Osim napomenutih 10.000 što umiru godišnje u Hrvatskoj i Slavoniji od tuberkuloze moramo računati, da imade još oko 200.000 osoba, koji klicu se bolesti nose u sebi ili poboljevaju, te su potrebni liječenja.

Ova brojke za to najbolje pokazuju kako veliku pogibelj prjeti našemu pečastvu od tuberkuloze, i mora da sili državu i čitavu javnost, da uznašajti svim silama odupreti se toj bolesti i povesti brigu oči „neveg naraštaja“.

Lijepi uspjesi, koji su dragcje postigli, postići će se i kod nas, ako bude čitava naša javnost, koja vodi računa o očuvanju našeg zdravlja, svakotina valjna, koji će imati sile za susobljanje sudsice.

Naredbom bana od g. 1918. osnovano je zemaljsko povjerenstvo za susobljanje tuberkuloze u Hrv. i Slavoniji. — Taj sredstveni odbor za susobljanje tuberkuloze imač, da prema banovoj okružnosti zadati, da se pojdu plemeniti cilji, koji ide za tim, kako bi se zdravi očuvali od zaraze, a bolesni lidiči, te mu se raspoređuju privredna sposobnost i mogućnost privredovanja. Za taj red poirebno je uzajamno sudjelovanje svih na to pozvanih faktora, dake i javne uprave i pojedinih društvenih snaga. Zemaljski prirodni resursi dovoljni, nego su potrebni i dobrovoljni prisusti, na to spominjemo na činova-

našu javnost, da svojim primostima potakne svoju volju, da pomogne u tom važnom pokretu na zdravstvenom području.

Domaće vijesti.

Odlikovanje. Njegovo Veličanstvo kralj podijelio je g. dru. Bošnjaku, revizatoru trg. akademije viteški krst Leopoldovog reda, kao priznanje njegove uspješne djelatnosti na polju javne prehrane.

Imenovanje. Ban je imenovao g. Milana Dveržaka, pravnog vježbenika kod kr. botarskog suda u Samoboru, prislušnikom u opsegu kr. banjeg suda.

Unapređenje u vojsci. Gospodin Dragec Buzna unapređen je na čas poručnika. Ovo je treći sin g. Buzine koji je postao časnikom. Jednako je unapređen i g. Hilarij pl. Ostiasky na čas poručnika. — Našim članidim prijateljima srdačna čestitka.

Dar. Vele časni gospodin Šupnik i mješani školski nadzornik Milan Žalje darovao je školi 20 K. u teme pripomoći za zabezu magistrata knjižnice odlikušima; na čemu mu zahvaljuje uprava škole.

„Opaska (Pansion) Levica“. To je novi naslov bivšeg „Pansiona Samobor“, koji se sada uročuje za novi život. Sve se popravila i preradijela koliko dopuštaju sananje prilike, te da se u istinsu te započeta stvar lijepo predušiti. Društvo „Hermes“ ne štedi ništa, da suvise sve lijepo uredi. Cijela zgrada bit će rasvjetljena električnim svjetlom koje će ujedno sjerati i „Kino“. Tako će napokon doći taj željno očekivani „Kino“ i tako smo informirani, bit će 3 predstave na tjedan.

Veliča dvorana uređena je lijepo i tako će i društva moći održavati svoje zimske zabave.

Tako će biti ispunjena praznina — što je bilo tako potrebno za naš monoton život u Samoboru. Uvjereni smo, da će sve biti udeđeno na najbolje i da će to novo podsetiti služiti na čas Samobora.

Na članak prof. Šukljea. Od jedne gospodje samoborke, primili smo ova reči, a molbom, da ih uvrstimo: Posljednji broj „Samob. List“ donosi članak „Jurjevo“ iz pera našega zemljaka g. Franje Šuklje-a. S tim nas je članicom dirao plesac u najstarije žice sreće. Svi se još sjeđamo milosrđiva zvonec sv. Jurja, koji nam je nekada vozio navještaj Ustku i zvao nas u crkvu, gdje su se pjevale posebne samoborske liturgije. Već 14 dana prije ukrasnijih blagdana sveta su ušli naši sjeća pjevali. Tko nije mogao u Ustku u kapelice, belino je prisao: „Nijesam mogao kajibudu na trijag, ali zato, ako Bog da, na Jurjevo“. I kad je stvario Jurjevo, raslijega se opet drugo zvono, koje je u nama budno nježno osjećaje, koje smo mogli samo mi očujeti redom u ovom hiperboliču hrvatske zemlje. Ti se su sajeli u nama redili i u nama umrili.

Odja G. D. plesala jednom rođendan te ludjine kartu sa slikom zvoneca i napisala da još jedared može privukuti zvonec svete sv. Jurje. No ona smrđe i dovedena je u Samobor. Poduzećmo sve što možemo za Šukljeva, da dode pokojnici zvonec u kapelu sv. Jurja. Ne nude ga Šuklje osim nezvanično. Domoljub, da se vidi, kako su i u ludjini samoborski miti na zvonec sv. Jurja.

Prof. Šuklje dobro želi, da doma poslije rata uvezeti drugo zvono. No ono će do više biti ono stare zvono; drukčije će zvoni i jasnije drugačije zvoni druge.

novih semeberaca. Hvalimo prof. Sutkiju na članiku, koji nam je mnogima izvabio suzu na oko i došao nam poeziju prošlih dana.

† Stjepan Mihelić st. Ovdje je umro 2. o. m. odvjetnički sollicitator i posjednik Stjepan Mihelić st. u 71. godini života. Pokojnik bio je jedna tipična ličnost semeberskoga društva. Vječna kritika i ardžba na "postojeće prilike". Naravski na rati, kad se na tržnjima počele zbijati štokakve neurednosti, starčev je gnijev parases do kulminacije. Nezadovoljstvo u svakoj riječi i svim mogući i nemogući prijedlozi, da se stane na put ovakim pojavama. U tom pogledu znao je podnesiti razne pritužbe i na vlast tražeći, da se učini reda. "Juraser" svagda je bio pripravljen, da rasprijava — dokako s osima, što su razumjeli pravo — s najzaštitljivim partnicima i najzakudostljim paragrafima. Bio je ljubitelj glazbe i često je znao sam da popuni praznina u negdažnjem gudalačkom orkestru žrtvoravštih se, da čitavu noć provira na društvenim plesovima. Nakon opor i ugijat, bio je u svakini dobra srca, pa je imao puno ljubavi de Semebara, a osobito do svoga obitelji, za koju se brinuo do posljednjega časa upravo odinom skribi i rijetkom poštovanosti. Naslutio je smrt, jer je, dok je još učinio hodao, napisao oporuku, a tri dana izatoga palo mu kap. Uz veliko saučiće odličnoga općinstva sproveden je 3. o. m. na vječni počinak. Laka mu zemlja, a brojnoj rodjini naše saučiće.

Iz upravnog odbora Organizacije javnih činovnika. Organizacija udruge javnih činovnika u Samoboru održala je dne 9. o. m. svoju redovnu sjednicu, na kojoj je izabran blagajnikom društva Branko Mihelić, kr. gruntočvar, namjesto dosadašnjega blagajnika Stjepana Bosanovića, koji je na časti zahvalio.

Odbor je stvorio više važnijih zaključaka tako gleda nabave masti i drugih životnih artikla, koji su nužni članovima.

Prostorije trg. Aprovizacije Trg. aprovizacija uredila je svoje nove prostorije u kući gdje. Bučar, lokala, gdje je bio prije trgovac Schver, odnosno Goček. Lokal je uveden poput trgovine, pa će raspolažavanje svih životnih namirnica kao brašna, šećera, kruze, preuzeti sama aprovizacija, a ne preko trgovaca, kako je to bio doseglo običaj. Na ugaju će se postaviti ploča na kojoj će biti označena razdoba ulice, kojim redom će optinari doći, kao i sva druga obavijestenja, koja će biti nužna optinsrima.

Semeboresi na književnom polju. U "Sv. Ceciliji" pde rava učenje u Samoboru Milos Lang instruktivni i zanimljivi članci "Neki pogledi kod obuke pjevanja".

Prof. Josip Miljković zakario se izdat knjigu uspomena i literarnih priloga, u kojoj će biti zaznapano više malih plesova. Knjiga će Miljković povratiti svojoj neprestanoj supruti Resici.

Miljadi. Za gradnju kapela P. srca Isusoveg donovali su dobrodošljim većim dijelom svih sela — Gradec, Klobučevac, Brezova, 750 kruna.

Za kapelu Marijinu donovala je jedna Slovenska u Samoboru 6 kruna. Župan uved toplo zahvaljuje na tim donovima i molibdijane i iz Samobora i sa svih, da ne zaborave ni vlasnike ne teku potreba.

Za ploču poljne semeberacima, donovalo je preovj. gradi. Milos pl. Kupčić 100 K. Na tom plesovima donošeno bilo dobro. Društvo sastupljeno je u svim svim svim od 1720 K.

Društvo za poljoprivredu Samobora darevac je Šešira Štefan K 5.

Zatvaranje mešnica i dućana sličnom robom pu nedjeljama. Ministar trgovine izdao je naredbu na osnovu §. 3. zak. čl. XIII: 1918. o obustavi obrane radnje po nedjeljama te je obnašao u sporazumu sa gospodinom banom pojedine ustanove koje se odnose na malo obrt, sa pravnom moći od 3. ožujka 1918, do daljnje odredbe promjeniti kako slijedi:

U spomenutoj naredbi stavljaju se točku II. A 3h. izvan krijeponi. U preinačenju točke II. A. 4h. ustanovljuju se sljedeći tekst:

"Predavanje i doprema u kuću svagdašnjih hrvatskih predmeta kao kulturnog povrta, soli, bračna, siadara, kave, mirodija, vina, čaja, ruma, delikatesa, variva i t. d. također iz svinjarija izuzevši predmete, koji spadaju pod pojam raznih vrsta mesa, kao i divljaci ribe i peradi".

Premda tomu je dokle sabranjeno radnike, namjesešnike u mesarskom i kobasarskom obrtu započeli nedjeljom bilo kod izradbe, bilo kod prodaje i dopreme u kuću, te nedjeljom otvorene držati time započele nastane i posevne prostorije još i u službi kad bi poslodavci navedene radnje makar stalno bez pomoćnog osoblja sami, odnosno pomeđu članova sveje obitelji obavljali.

Isto se tako počevši od 3. ožujka t. g. sačinjuje nedjeljom prodaja i doprema u kuću bilo kakvog mesa (govedjeg, svinjskog, ovčjeg, kožnjeg, konjakog.) satum divljaci ribe i peradi u životu svježem i zaklesnom ili konzerviranom (pacanom dimljenom usoljnom stanju).

Upozorujemo naše građanstvo kao i okolišno općinstvo na ovu odredbu, jer da od sada menseš kao i trgovine župečnim namirnicama nedjeljama biti zatvorene, te se roba ne će prodavati nikakova.

Karte za bračno razdijeliti će se ovim redom: U ponedjeljak 17. o. m. od 7—10 Ramborgova ulica, Trg Leop. Salvatora, 10—12 Samostanska, Bregovita, Jurjevska, popodne 2—5 Gajeva i Smiljanova, 5—7 Strataša, Obračnica, Livadičeva. U suteretu, 7—10 Starogradska i Sekulđol od 10—12 Taborec, Gračec, Draga, popodne 2—5 Goraji, kraj od 5—7 Hamer Regović breg, Gradiste.

Razdoba bračna. Bračno će se na aprovizaciji izdavati ovim redom: u srijedu 19. o. m. od 7—10 sali Ramborgova ulica (do Zagrebčke) a od 10—12 danje. Popodne od 2—5 Samostanska od 5—7 Bregovita, Jurjevska i Lešće. Četvrtak: 7—10 sali Trg Leop. Salvatora, Mesnička i Milutina ulica, od 10—12 sali Zagrebčka i Kotodvorska, od 2—7 Gajeva. Petak: 7—12 Smiljanova, od 2—5 Obračnica i Strataša, od 5—7 Livadičeva ulica. U subotu od 7—10 Starogradska do kuće Kovatića od 10—12 danje do kraja i Sekulđola, popodne od 2—5 Taborec, Gračec, od 5—7 Rudarska draga. U ponedjeljak 24. o. m. od 7—10 Goraji kraj do Zaljubića od 10—12 danje do Ludvita, popodne od 2—5 Hamer Regović breg, 5—7 Gračec.

Da se naprijed prevodište novata i tako omogućite se optinjivo, da se ovoga vremena ne dođe do krada, ali da se ne dođe u određeno vrijeme, da se dođe dođe na njega red.

Buduć da je naša sreća vrlo mala, te se naprijed prevodište novata, ne bojte se posuditi, da imate još i višestruke ploče ili da su nepridruženi vlasnici, da ne dođe po krada, jer na ovu mjestu neće se prebiti kuća i očekuje sprečavanje, da se očišćuje ova ulica.

Odbor.

Osiguranje robe i prtljage. Prema saopćenju iz trgovacke i obrničke komore zagrebačke izdalo je kr. ug. ministar trgovine ravnateljstvu kr. ug. državnih željeznica nalog, po kojem željezničke postaje na području kraljevine Hrvatske i Slavonije imaju vozda bili providjene hrvatskim policama evropskog društva za osiguranje robe i putne prtljage, te da strankama, koje traže hrvatske police, imaju uvijek takove izdavati.

Izgubljeno. Prigodom isplate polpora 11. lipnja izgubila je Matašić Jagica oko 4 sata poslije podne na trgu banu od 50 K, to joj bijaše čitava imovina kojom treba da sebe i 4 nejake dječice prehrani kroz mjesec dana.

Moli najusrednije onoga, koji je tež novac nadao, da joj ga povrati, te tako nju i slijetu dječiju oduva teškog stradanja i gladi.

Vandalizam. U parku na Novoj cesti vide se svaki dan štokakve stete počinjene od pokvarene željezničke. Neki dan su postigli vrhunac. Razvalide u sjajici čitav stol, a kad je ovaj opet sastavljen, izbacile ga jednostavno iz zemlje, potrgavši mu i noge. Željezničko, da bar boljput vidimo stradala u tom parku, osobito nedjeljama prije i poslije podne, kad se u parku sjeti toliko nevrijeme dešljadi, da nije nijedna klupa sigurna od evila derava, što su onđe već uredili formalne kartonice.

Osim toga još jedno. Neki susjedi parka još svjek misle, da je on "gmajna" i pašnjak za njihove kočoši. U te imo mjestu je i provale pokrajna vrata, da mogu kreni u ulaziti kroku u vrt i po volji čepkati po putevima i nasadima. Molimo reda i slijete!

Nadjeno. Na trgu Leop. Salvatora nadjen je jedan klobuz. Vlasnik ovoga neka se prijavi u upravi našeg lista.

Na Sv. Nedjeljkočkoj cesti nadjen je mjeđunačijev valj (valjda od pumpa za automobil). Vlasnik mesta se javi u stražarnici trgovinskog općine.

Samoubojstvo. Na 13. o. m. učinjeno je na lovačke puške, u 4 sata u jutro, Vid Horvat iz Gradača, 26 godina star.

Bio je vojnik te je na ratu duže obolio. Bio je i godinu dana u ludnici, na kome miran ludjak polten je kući. Na 13. o. m. ušao se u 3 sata ujutru i otisao svom kumu Radetu Završčak, usuo njegova lovačku pušku i pretrijelio si labanje. Ostao je na mjestu mrtav.

Denunciranja u Semebaru. Gosp. Anton Kogoč opt. potrošar primio je ovu odluku kr. kot. oblasti:

Perodom priužbe Stjepana Lamota medjicara iz Semebara na presvet. banu protiv Antuna Kogoča optinskog potrebita iz Semebara gleda kriemčarenja hrvata, nije kr. zemaljska vlast odjel za narodno gospodarstvo opisom ovaj od 18. svibnja 1918. n. Šta etonita odrediti. — Denosimo bez svakog komentara.

Kradje na sve strane. Prijevjeđa nam se da više strane, da se događaju nepristane kradje i te po bijetom danu. Upozorujemo građanstvo, da si zašvara vrata da pasi na skitnice, da mu se u kući ne uvlači.

Ako se gdje tko sumnji vidi muka se odmah prijavi.

Moralo bi se nježno učiniti, da nam te neostigne prilike prešanu. Ako nije drugačije moguće, te bi morali ostaviti njemu građanstvu obrazčan stražu, jer bude ili te tako dolje nje, stradat ćemo svi.

Pravdštvene vijest.

Dobrotveri "Joko". Veličan gospodin Milos Zjanti Šepnič i gospodin Josip Kovačić, donovali su svaki po 50 K. na svaku glosovu. Plemeniti dobrotveri hvati joko.

Dobrov. vatregrasnom društvu u Semebaru prislijepio je g. Frano Bedenko, posjednik i gospodnik u Zaprešiću, na član vlasništva za svakom od 50 K.

Stupštveno gospodarskog društva u Semebaru. U nedjelju dan 18. o. m. dr. Osvinčićev društvo u Semebaru u 11. a. prije počne u trgovinskoj vijesti svakog dana učinkujući 20 centijema vat dnevno. Usmjerjava se da se učini, da se ne raspoređe.

Oglas.

Trgovišno poglavarnstvo u Samoboru traži: stražara (bijeli vojnik ima prednost) potrošarskog pomoćnika poljskog lugara.

Treba da su pišmeni i neporočni. Uvjeti mogu se kod trgov. blagajnika saznati svaki dan, a nastup odmah.

Načelnik:
Jug.

Mlinarski pomoćnik

traži se za običaj mlin u okolini Samobora — Poblje u upravi našeg lista.

Lugarsku službu

traži Mijo Jerlić — Ponude umoljavaju se na ugovaru našeg lista.

Prodaje se elegantan toaletni stol sa oživljatom i mlađo psoto (fokaler) čista pasme. — Poblje u ugovaru našeg lista.

Mlijeko

se može dobivati kod viastelinstva "Gizalik".

Čest mi je javiti sl. p. n. gradjanstvu da kao vječna krijačica preuzimam muška odjela na popravak, pranje, čišćenje i gladčenje. — Cijene umjerene, podverba brza.

Antonija Komčić
Jurjevska ulica br. 3.

Iznajmljuje se soba

za jednu gospodju u Gajevoj ulici br. 39.

PORTANT CEMENT

dobije se kod gdj. Anger nasljednik

Makso Schick.

2 dagona vapna

jesu za prodati u mjesecu lipnju III srpnju. Kupci neka šalju svoje ponude uz nevedbu kolичine i cijene za 100 kg na upravu „Sam. Lista“ pod naslovom „vapno“.

Javna zahvala.

Svim prijateljima, znancima i rođacima te svi gradjanstvu trgovista Samobora koji su premilog nam supruga, oca, djeda itd.

Stjepana Mihelića

do hlačna groba sproveli, odar mu vijencima okitili, a nama svoje sautelke izazili bedu umeno ili pišmeno, ačka je ovime izražena naša najdublja hvala.

Tugujuća obitelj.

Rendez-vous Samoboraca u Zagrebu.

Svratište

k, Šodackom rogu

Elegantna restauracija. Izvana kuhanja, dobro vino i pivo.

preporučuje svojim odjevnim gostima
F Horvat svratiljkar.

Izvolite pregledati izloge.

Najveći izbor darova

za svaku zgodu!

IVAN HUBALEK

urari
draguljar

SAMOBOR, glavni trg (kraj ljekarne).

Popravci obavljaju se brzo i točno.

Najbolji cigaretni papir sadačnosti je

„GOLUB“

Jedini hrvatski proizvod.

— Dobije se svuda. —

Zdraviju neškodljiv.

Prva hrv. tvornica cigaretnog papira
U ZAGREBU.

STAKLARIA FRANZ, Zagreb, Jelačićev trg 7.

Trgovina na malo i na veliko. — Telefon br. 22-42.

Krasne moderne čaše. Elegante kristal garniture, najnoviji proizvod.

Prikladni darovi za svaku zgodu i kaos.

Čaše i boce sa hrvatskim narodnim grbom i trobojkom. Majolika čature u narodnom slogu. Klipsne figure iz glasovitih tvornica. Električne i petroli. svjetiljke i lampice.

Specijalne skladiste za bakterio. i fizičke potrebitosti.

Stolnice za odprava dejanja u preplaću divljači turčine.